

Nætfærdighedshandling baade mod de ikke i
 Statsſkovtjenesten ansatte Medlemmer af Skov-
 commissjonen for 1850, men ogsaa imod Skov-
 riderne, for at det kan blive klart, hvem der
 har havt Ret. Tillige vilde jeg med den ærede
 Formands Tilladelse, for ikke at gjøre det til
 Gjenstand for nogen særlig Interpellation, rette
 det Spørgsmaal til den ærede Finantſminister,
 hvorpaa jeg imidlertid ikke forlanger noget
 Svar nu, men om muligt ved 3die Behand-
 ling, hvorvidt den ærede Finantſmini-
 ster enten selv vil lade offentliggjøre eller til-
 stede, at Andre offentliggjøre, den Deel af den
 nævnte Skovcommissjons Betænkning, som an-
 gaaer Statsſkovenes hidtilværende Behandling,
 og Midlerne til at opnaae en bedre. Ogsaa
 dette maa jeg betragte som et personligt Nætfærdig-
 hedsſkrav fra de Paagældendes Side. Til
 Slutning ſkal jeg blot tillade mig at udbede
 mig det ærede Things Opmærksomhed for en
 kort Fremstilling af, hvorledes Sagen har ud-
 viklet sig i de forløbne 5 Aar; det er nemlig
 ret forunderligt, at ligesom denne Sags For-
 handling blev paabegyndt paa den første Rigs-
 dag, der var sammekaldt efter Grundlovens
 Emanation, og var en af de første Sager, det
 nyoprettede Domainedirectorat fik at behandle,
 saaledes er nu Sagen kommet til et vist Bende-
 punkt, ſamtidigt med, at den maaſtee ſidste Gang
 foreligger for Danmarks særlige Rigsdag (da
 jo denne Sag ſkal gaae over til Fællesforfat-
 ningen), og at den Mand, der først beklædte
 Domainedirectoratet, definitivt har fratruadt
 denne Post, ligesom det vist ogsaa bliver ſidste
 Gang, at jeg for min Person faaer Leilighed
 til at udtale mig derom. Den Gang, Sagen
 forelaae, blev der navnlig her i Salen gjort
 opmærksom paa, at den formodentlig mindre
 gode Tilſtand, hvori Statsſkovene befinde sig,
 hidrører fra, at Bestyrelsen var organiseret
 overordentlig feilagtigt. Herefter fulgte fra Re-
 gjerings Side Nedsættelsen af en Commiſſion
 til at tage under Overveielſe, ſaavel hvorledes
 en bedre Bestyrelſe kunde opnaaes, ſom hvad
 der iøvrigt kunde være at foretage til Forber-
 edning af Skovculturen. Resultatet af den første
 Deel af Commiſſionens Opgave blev Forelæg-
 gelsen af et Lovudkast, ſom blev vedtaget, eſterat
 det i Landſthinget havde modtaget en ikke uvæ-

ſentlig Forandring. Med Hensyn til den an-
 den Deel af Commiſſionens Opgave blev der
 opnaaet, at Regjeringen iværksatte Optagelsen
 af de Beſkrivelſer, ſom jeg allerede har nævnt,
 hvorved der blev opnaaet det ſtore og væsent-
 lige Reſultat, at der for et vist givet Tid-
 punkt forelaae Beſkrivelſer af alle Skovdistric-
 terne, ſom navnlig angave, hvorledes Tilſtan-
 den var med Hensyn til den forhaandenvæ-
 rende Bedcapital og med Hensyn til Jord-
 bundens Afbenyttelſe. I Lovene om Bestyrel-
 ſen var der tillige beſtemt, hvorledes der ſkulde
 tilveiebringes nye Brugſplaner. Kort eſter at
 Loven var udfkommen, var Meningene om, at
 der muligens i Staten kunde ſaaves Kræfter til
 at fuldføre dette Arbejde, ſaa stærk, at der fra
 Overbestyrelſens Side blev gjort Skridt til at
 formaae en Mand udenfor Staten til at qua-
 lificere sig til at indtræde deri, for at man
 kunde benytte hans Kræfter. Jeg lægger Vægt
 derpaa, og haaber fra Regjeringens Side at
 høre en beſtemt Betræktelſe, eller hvis jeg ſkulde
 være feil underrettet, en beſtemt Benægtelſe af
 det Spørgsmaal, om en ſaadan Opfordring
 virkelig udgik fra Bestyrelſens Side, eller
 om en udenfor Staten ſtaaende Mand
 har ſøgt at trænge sig ind i Staten, thi ſaa-
 ledes har det ogsaa været fremſtillet. Dette
 Forsøg paa at tilvænde Staten nye Kræfter
 lykkedes imidlertid ikke; derimod viſte det sig
 tydeligt, eſterat man havde arbejdet 1 Aar, at
 Statens Kræfter paa den Maade, de vare lagte
 i Benyttelſe, vare utilſtrækkelige til at lægge de
 nye Planer. De Mand, ſom det var over-
 draget at ſtaa i Spidsen for dette Arbejde,
 erklærede, at med de Kræfter, de havde til
 Raadighed, kunde de ikke udføre det, og Føl-
 gen deraf blev, at der ved Finantſloven blev
 bevilget en ikke ubetydelig extraordinair Sum,
 for at tilveiebringe diſſe Kræfter. Derefter har
 nu Reguleringscommiſſionen arbejdet et Par
 Aar, og der foreligger Udkast til en Plan, men
 ſom endnu ikke er antaget af Lovgivnings-
 magten, for eet Skovdistrict, ligesom Commiſ-
 ſionen har arbejdet videre paa nogle andre Dis-
 tricter. Spørgsmaalet er nu, om vi ſkulde
 vedblive med at tilveiebringe diſſe Planer med
 denne ſtore Bekoſting. Jeg maa med Hensyn
 til en Uttring i Udvalgets Betænkning be-